

Profiteren mensen die op jonge leeftijd zijn misbruikt minder goed van een traumabehandeling?

Tekst: **Anouk Wagenmans**

In een artikel dat binnenkort verschijnt in het *European Journal of Psychotraumatology* doen de auteurs verslag van een onderzoek onder volwassen PTSS-patiënten die vroegkinderlijk seksueel misbruik hebben meegemaakt. De hypothese die werd getoetst was gebaseerd op het idee, dat onder veel traumabehandelaars leeft, dat mensen die op jonge leeftijd seksueel zijn misbruikt slecht reageren, dan wel minder profiteren, van een intensieve traumagerichte behandeling dan patiënten die op latere leeftijd misbruikt zijn of helemaal geen seksueel misbruik hebben meegemaakt. De intensieve behandeling bestond uit een achtdaags behandelprogramma waarin *exposuretherapie*, EMDR-therapie, sport en psycho-educatie werden gecombineerd.

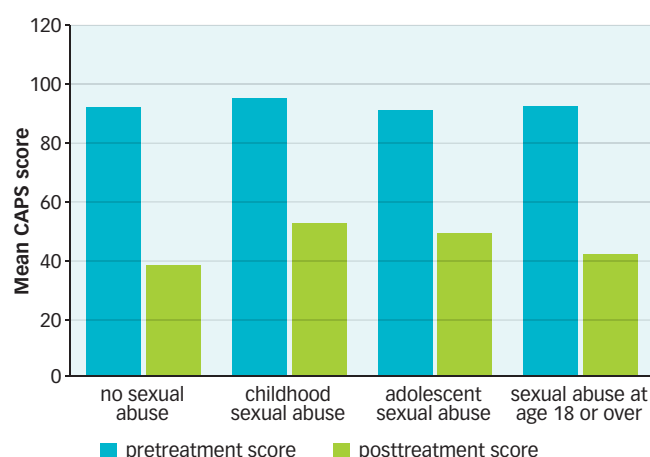
De onderzoekers verdeelden de patiënten die bij PSYTREC in behandeling waren geweest in vier groepen:

1. Patiënten die voor het eerst op vroegkinderlijke leeftijd (voor het twaalfde levensjaar) seksueel misbruikt waren.
2. Patiënten die voor het eerst in de adolescentie (tussen 12 en 18 jaar) seksueel misbruikt waren.
3. Patiënten die voor het eerst op volwassen leeftijd seksueel misbruikt waren (vanaf 18 jaar).
4. Patiënten die geen seksueel misbruik hadden meegemaakt.

Vervolgens onderzochten ze of er significante verschillen bestonden tussen deze vier groepen op voor- en nametingen van het Klinisch Interview PTSS (KIP), de PTSS-Klachtenchaal en de dagelijkse scores van de Schokverwerkingslijst. Uit de resultaten bleek dat de vier groepen in hoge mate profiteerden van de behandeling (Cohen's d 's=1.52 – 2.09). Bovendien konden er geen significante verschillen in behandelingseffect tussen de vier groepen worden vastgesteld (zie Figuur 1). De onderzoekers concluderen dat mensen die seksueel zijn misbruikt op jonge leeftijd even goed van een traumagerichte behandeling kunnen profiteren als mensen die als adolescent of volwassene zijn misbruikt, of die geen misbruik hebben meegemaakt.

Omdat er geen *adverse events* plaatsvonden en de meerderheid van de patiënten goed op de behandeling reageerden, bieden de resultaten van het onderzoek geen

ondersteuning voor het idee dat PTSS-patiënten met een voorgeschiedenis van (vroegkinderlijk) seksueel misbruik noodzakelijkerwijs gestabiliseerd moeten worden, voordat zij een intensieve behandeling voor hun PTSS kunnen ondergaan. In de discussie geven de onderzoekers wel aan dat nader *follow-up* onderzoek gewenst is. Dit om te verzekeren dat de geconstateerde vooruitgang ook op langere termijn behouden blijft. ■

Figuur 1. Ernst van de PTSS van de vier traumagroepen voor en na de traumagerichte behandeling.

Literatuur

Wagenmans, A., Van Minnen, A., Sleijsen, M., De Jongh, A. (2018). The Impact of Childhood Sexual Abuse on the Outcome of Intensive Trauma-Focused Treatment for PTSD. *European Journal of Psychotraumatology*, 9:1, 1430962, <https://doi.org/10.1080/20008198.2018.1430962>